

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Citatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

factum præceptum, ut notat Boss. tract.
de carcer. sive iuss. n. 46. & hoc ampliat,
non solum valere in eo, qui fugit, seu
tendit ad superiorē, sed qui fugit ad a-
amicum domini sui superioris pro auxilio
impetrando, ubi allegat multa jura, &
Doctores, ubi video Vinc. de Annan.
in repet. c. si usfallus, de vasal. decrep. etat.
numero 58.

Undecimō, carceratus si non venit
punierundus pœna ultra relegationem, sta-
tim examinatus potest relaxari, si offert
cautionem, fallit in confessis, & in poe-
nis pecuniariis stipulatis penes acta Cu-
riæ, Foll. loc. cit. fol. 90. num. 1. 2, § 3.
fallit etiam in crimen notorio perjurii,
vel si alia's aufugisset à carceribus, idem
ibidem, per multa.

Duodecimō, an pœna carceris, de qua
in c. quamvis, possit sumi pro detruzione
in monasterium, vide Anchar. *in d. c.*
numero 4.

Decimotertiō, carcerati, qui aut cri-
men confessi, aut ex indiciis forsitan tor-
quendi sunt, non relaxandi sunt sub cau-
tionibus nisi fisco desuper auditio, Paul.
IV. Bull. 50. quæ incipit, *Licet.*

Decimo quartō, carcerati quibus ex-
pensis debeant ali in carceribus, & si ap-
pellaverint, quibus expensis sint ducendi
ad judicem appellationis, vide Capel.
Tolos. q. 190. *in addit.* ubi concluditur
quod expensi appellantis, & detinen-
tis.

C H O R U S.

CHorus. In Ecclesiis cancellis debet
esse septus, ad hoc, ut solum plallen-

t bus clericis sit locus, Conc. Turonen,
Can. 3. & nec laici possunt chorūm in-
gredi, excepto Rege, Conc. Constanti-
nop. VI. Can. 69. vide hist. tripart. lib. 9.
c. 30, ubi habetur, nec Theodosio Im-
peratori Ambrosium voluisse permettere
ingredi intra cancellos, ubi clerici plal-
modiant.

C I T A T I O.

Primo, video practicalistas, & præ-
cipue Maran. copiosè. 6. p. tit. de cit. &
Foller. 1. p. 2. n. 28. § 29.

Secundō, pro praxi Canonica, quan-
do venirent ab Urbe citationes in parti-
bus; vide Clem. Causam. de elect. ubi ha-
bes optimam practicam, sed pro facilitate,
sunt notanda multa. Primum non
sufficere in causa absentia rei citandi, id
quod dicitur in d. Clem. sed primum de-
bet etiam servari in profanis, *decif. Rot.*
26. *de appell. in novis.* § decif. 22. *de rescr.*
in novis. § ibi addit. num. 5. Secundō,
non tenetur citans dare copiam citatio-
nis citato, nisi hoc petat, modo ei lecta
fuerit citatio. *Addit. ad decif. 5.* *Rot. de*
ref. in novis. n. 15. Tertiō, tutius est re-
linquere copiam citationis ipsi citato pro
majori contumacia, *Addit. ibidem nume-*
ro. 6. & sic vidi practicari multoties, imò
semper. Quartō, quoniam verò citatio
fit ad valvas Ecclesiæ, & reus, vel alter
pro eo petit copiam citationis, ultra re-
lictam ad dictas valvas Ecclesiæ, danda
est ei, sumptibus petentis, *Addit. ad de-*
cif. 22. de rescript. in novis. num. 15. Quintō,
praxis est, ut fiat copia authentica per
notarium publicum, & affigatur ad val-
vas

was vel relinquatur ipsi citato, si potest haberi personaliter, & postea siat instrumentum cum citatione & relaxatione inserta, & remittatur ad urbem, & ita vidi servari, alias ibi non ficeret fidem, vide Tiraqu. de utroq. retract. §. 6. & gl. 1. § 2. num. 4. & 6. imò citatio nulliter executa dicitur, quando non fuit relata copia citationis post afflictionem. Caput aqu. decif. 109.

Tertio principaliter quando citationes debeant fieri per edictum, vel per proclama. vide Maran. loc. cie. n. 38. & infra, Covar. in c. alma mater, 1. p. §. 9. n. 4. de sent. excom. lib. 6. gl. in c. quoniam frequenter, §. porrò, ver. impedit. ut lie. non contest. c. 1. de his matr. acc. pos. & prælatum, qui fil. fint. leg. & gl. ibi in ver. promulgavit, decif. Rot. 399. in novis. Clem. unico, de for. comp.

Quarto, citatio per edictum non potest committi ab inferioribus princip. Addit. ad decisionem Rotæ §. n. 7. de rescr. & decif. 8 de dolo, & contum. in novis. sed hoc intellige quando committeretur, securus verò quando de stylo Curiatum quisque citatur per edictum vel proclama, quando reus non facit copiam sui, vellat, ut dixi in vers. heretici, §. 5.

Quintò, citationis omissio est insanabilis, cum sit de jure naturali, vide Clem. pastoralis, dere iud. Gom. tractat. utrius sign. fol. 90. colum. 1. adeò, quod non potest tolli per principem, quia fundatur super illo Genes. quando Deus citavit Adam, & Cain: securus verò quando non fuisset debito modo executa, quia tunc potest sanari, Gom. loc. cit. aliquando potest omitti, maximè à principibus;

Navar. in c. statutum, n. 18. 19. quest. 5.

Sextò, Locorem Ordinarii non statim habitâ querelâ procedere debent ad capturam, sed prævia informatione in criminalibus & in civilibus, non ad executionem, nisi parte citata, nisi quando dubitaretur de fuga, contra dispositionem jurium vulgatorū, & videatur Diaz præl. crim. Can. c. 113. & c. 6. juxta mediū.

Septimò, an quis possit citari in territorio alieno à judice alterius territorii? vide Foller, in pract. crim. 4. p. 3. p. num. 11. & in 1. par. 2. p. num. 27. Sylvest. in ver. excommunicatio, 2. m. 10. & Panor. in c. nobis, il 1. de sent. excom. Gom. in tract. de neg. num. 183. & hos Doctor. pro una opinione affirmativa; pro negativa verò, vide Covar. pract. q. c. 10. per extensum, & Maran. 6. par. 11. de cit. n. 40. vide in verb. forum, & in ver. remissio regum.

Octavò, an, & quando possit fieri die feriata, pro die non feriata, vide Tiraqu. de utroque retract. in fin. num. 78. & infra, & Maran. 6. p. tit. de citat. n. 10.

Nonò, citatio personalis requiritur quando proceditur ad privationem alijcujus, nisi præcesserit citatio personalis, non sufficit citatio domi ad sententiam, Caput aqu. decif. 114. & 117. vide in verb. privatio, §. 3. principaliter, vers. 4.

Decimò, citatus per edictum, vel per proclama, audiendus est contra rem judicatam, refectis tamen expensis, Caput aqu. decif. 118.

Undecimò, an citatio debeat fieri ad quemlibet articulum, an sufficiat, si fiat ad totam causam? Respondeatur, quod utrumque fieri potest, Inn. in c. auditio, de

S pro-

procuratoribus, & in c. Ecclesia vestra, il 3.
de elect. Cape. Tolos. q. 427.

Duodecimò, an citatus ad omnes &
singulos actus, usque ad sententiam in-
clusivè sufficiat, & parte non compa-
rente, possit contra eum actitari, & len-
tentia ferri, etiamsi comparuerit lemel,
Gen. in c. fin. vers. item secundus, de dolo
& contum. lib. 6. dicit quod sic, ex Inn.
Lupo, & aliis communiter in c. 1 de elect.
lib. 6.

Decimotertiò, an citatus ut compare-
at personaliter, possit comparere per pro-
curatorem, vide infra in ver. procura-
tor, §. 9. & cap. 1. de jud. lib. 6.

COADJUTOR.

COADJUTOR quando dandus sit Episco-
po: vide c. unicum de cler. agrot. lib. 6.
& an possit conferre beneficia? vide Sel-
vam tract. de benef. 2. par. quæst. 4. per
totum, Gimon. de expect. c. 1. n. 48. quam
habeat auctoritatem, vide Oldrad. conf.
44. Sylv. in summa, in ver. coadjutor,
quando dandus sit parocho, vide in ver.
parochia, §. 7. & Dyn. in c. 1. num. 46. de
reg. jur. lib. 6.

CONTUMACIA.

PRIMÒ, qui dicantur veri, vel eviden-
ter, vel interpretativi contumaces, vi-
de Glos. in Clem. fin. in ver. manifeſte, de
dol. & contu. Marant. 6. p. mēb. 2. per totū.

Secundò, quando debeat accusari pri-
ma, & ultima contumacia, vide eund.
ibid. n. 1. & memb. 1. n. 67.

Tertiò, contumacis quæ sint poenæ,
vide ibid. n. 9. & infra, ubi dicit esse tertiam

partem mobilium contumacis in causis
criminalibus, ibi, n. 2. 4. Foller. pract. crim.
tit. banniantur, n. 40. & infra. Afflct. in
constit. privilegia, n. 5. sed glos. magna, in
cap. 1. de dolo & contum. lib. 6. dicit hanc
poenam esse arbitriam, & sic Marant.
ubi supr. dicit obseruandam diversarum
Curiarum consuetudinem (intellige juri,
& rationi consonam) & Inn. in c. de cau-
sis, num. 7. de offic. deleg. ait contumaci-
bus non esse impositam poenam aliquam
sed condemnatis, & vide Iser. tit. infra
in ver. poena, num. 7.

Quartò contumaces per Bullam Pii V.
quæst. 15. & aliam quæ est 117. quæ incipit
Dudum in statu Ecclesiastico: si per annū
sic contumaces steterint, non admittun-
tur ad defensiones, sed condemnantur
ad poenam, etiam ultimi supplicii, & ita
audivi practicari in facto.

Quintò, contumaces tam in civilibus,
quam in criminalibus, quando executio
realis, vel personalis haberi potest, non
sunt aliquo censuræ ecclesiastice vinculo
innodandi, sed aliis penis, & multis cor-
rigendi, Conc. Trid. sess. 25. c. 3. §. in cau-
sis verò, de reform. cap. tua. & ibi glos. ut lute
non contest. cap. contingit, & ibi gloss. in
vers. non potest, de dolo & contum.

Sextò, licet regulariter contumax ha-
beatur pro præsenti in omnibus, & sin-
gulis actis, ut patet juribus vulgatis, ta-
men citandus est ad diffinitivam, Bal. in
marg. Innoc. in verbo contumax, & citat.
Innoc. in cap. nostri, de elec.

Septimò, quando excusat ob ali-
quod impedimentum, vide Marant. ubi
supr. & l. contumacia ff. de re judic. Af-
flct. de c. 29. ubi dicit, quod debet re-
inten-